

Ráj

Helena Vondráčková

Ráj teď mám,
pouta žádný,
ráj teď mám.
Ruce pádný
tvý ty znám.
Ať jinde hýřej láskou,
tou divnou, divnou láskou.

Růžovej,
každej den
mám růžovej.
Říkám dál:
Bůh uchovej
před tou tvou krásnou láskou,
před tou tvou krásnou láskou.

Ráj teď mám,
nejsem spoutaná,
ráj teď mám.
Kroky k ránu nehlídám,
ráda sama posnídám
v koutě prázdným,
tak prázdným.

Mír svůj mám,
po dnech z bláta,
svůj mír mám.
Po zlejch ztrátách
odmítám:
Jdi dál s tou hloupou láskou,
s tou divnou, divnou láskou.

Ztrátový,
směnky tvý
jsou ztrátový.
Co dál?
Já odpovím:
Když mám svůj ráj, co s láskou?
Když mám svůj ráj, co s láskou?

Ráj teď mám,
vlídnej, vlídnej
ráj teď mám.
Neznám hádky bodavý,
dlouhej pláč a bezpráví,
bezpráví, co pálí,
tak pálí.

Ráj svůj mám,
nejsem spoutaná,
ráj teď mám.
Kroky k ránu nehlídám,
ráda sama posnídám,
sama v koutě ráje.

Polykám,
je to klam,

ne kroky,
ne kroky tvý.
To znám, já přivykám,
to znám, já přivykám,
na svůj ráj,
na svůj ráj.
Ráj.